

bøgerne findes anført Noget i derom, gaar hen og kjøber Eiendommen, og udbetaler Kjøbesummen, eller låner en Anden Penges imod Pant i denne Eiendom, iffe destomindre er udsatisfjort, at hele hans Sikkerhed beroves ham derved, at der, efter at han saaledes har givet Pengene fra sig, bliver læst til Thinget et Skjode eller et Pantebrev, der var udstedt, før end han saaledes indlod sig med Manden, men som iffe destomindre bliver thinglæst inden Udlobet af de Fristen, der i D. 8. 15. 3. 28 og 5. 7. 7. ere bestemte, som de Fristen, inden hvilke Skjode og Pantebreve regulært skulle thinglæses. Dette er, tror jeg, en Tilstand, som Allen der betragte Forholdet, fordomsfril, maa erkjende for, at være unaturligt. Det herede Medlem for Sore Amts 2den Valgkreds, gjorde den Bemærkning, at de nye Forslag ville føre til meget Forstyrrelse i de praktiske Livsforhold. Bad os, et Dieblit, hvad dette egentlig vil siges. Det herede Medlem mente, at nu gaar det i det vinkelige Liv til paa den Maade, — for iffe, at vidtløftigt gjøres. Sagen, skal jeg holde mig til, Panteforholdet, at naar en Mand er bleven enig med en Anden om, at denne Anden skal låne ham Penges, saa komme de af ummen og overotte et Pantebrev, og, naar dette er udstedt, saa udbetaler Laangiveren Pengene til den, der søger Laanet, imod, at faae det af ham udstedt Pantebrev, og, siger det nævnte herede Medlem, saa kan Laangiveren udbetale sine Penges med Tryghed, thi efter den nuværende Lovgivning, saar han blot ved, at modtage Pantebrevet, i en Pantet, til hvis Bedligneholdelse kan udfordres, at han skal sørge for, at Pantebrevet bliver læst inden en vis Frist, og han kan gjøre det med Nplighed, siger det herede Medlem, naar han har den Tillid til den Mand, han låner Pengene, at han iffe vil begaa nogen Ewig imod ham. Dette er fuldkommen rigtigt. Naar man kunde gaa ud fra, at alle Mennesker vare saa gode, som de burde være, og at Ingen vilde begaa nogen svigagtig eller mislig Handling, saa kunde man forsaa vidt og laa berolige sig derved; men det lader sig iffe negte, at, dersom den Mand, der har givet Pantebrevet fra sig, iffe er en Mand, der er fuldstændig til at stole paa, der-

som det er en svigagtig Person, saa vil han have det i sin Magt ligefrem at bedrage den Anden, og han vil kunne gjøre det netop i Kraft af de i Lovgivningen givne Bestemmelser. Nu spørger jeg: Er det da rigtig, at Lovgivningens Bestemmelser ere indrettede saaledes, at de gjøre det muligt at hjælpe Bedrageren til at bedrage Andre? Det forekommer mig iffe, at være rigtig; og hvad er det da for praktiske Ulemper, der ville flude af at forandre Forholdet paa den Maade, som her er foreslaet? Følgen af denne Forandring vil være den, at naar man iffe mener at kunne stole paa den Mand, som man udbetaler Laanet til, saaledes, at man navnlig tør stole paa, at han hverken i den korte Tid, der hengaar inden Thinglæsningen, vil udstede andre Dokumenter, og iffe heller i denne Mellemtid vil blive overfaldet af andre Kreditorer med Arrest eller anden Retssforfølgning, saa maa man lade være at udbetale Pengene, før man kan faae Pantebrevet thinglæst. Følgen vil med andre Ord blive den, at, medens man nu iffe udbetaler Pengene, inden man faar Pantebrevet udstedt, og under skrevet af Pantedeblitor og overleveret, maa man for Fremtiden, naar man vil være fuldkommen sikker, iffe udbetale Pengene, før end man faar Obligationen thinglæst. Det er hele Forskiellen. Det kan altsaa føre til, at man maafe maa træffe sammen med sin Debitor endnu en Gang, at Debitor, maa vente noget længere, inden han faar Pengene; men det forekommer mig, at denne praktiske Ulempe kan der iffe tillægges en afsjærende Betydning lige overfor de Mangler, som flæbe ved den nuværende Tingenes Tilstand, og jeg vil dertil føre dette, at, naar man gaar ud fra den Forudsætning, som det herede Medlem for Sore Amts 2den Valgkreds (Alberti) anlaa sig for, berettiget til at gaa ud fra, nemlig at Pantekreditor fjender Pantedeblitor og veed, at han kan stole paa ham, saa gjælder det i dette Tilfælde lige saa vel som under den nuværende Tingenes Tilstand, at saa kan han udbetale ham Pengene imod at faae Pantebrevet, idet han fjender ham og veed, at han iffe vil gjøre Noget i Mellemtiden, som kan forstyrre hans Ret, og fjender ham som en